

Tom K.

Provincie doet opnieuw beroep op minister

20 JUNI 1992

Geld sanering cadmiumgrond Budel bijna op

EINDHOVENS DAGBLAD

(Van een onzer verslaggevers)

BUDEL-DORPLEIN - De provincie gaat opnieuw aan de minister van Vrom geld vragen voor het saneren van grond die vervuild is met cadmium. Het door het ministerie van Vrom beschikbaar gestelde geld voor de bodemsanering in Brabant is bijna op.

Voor de sanering heeft de vorige minister van Vrom Ed Nijpels viermaal vijftien miljoen gulden uitgetrokken. Het geld is besteed aan de schoonmaakactie in Boxtel en de eerste fase in Budel-Dorplein. Er is nu nog ongeveer vijf miljoen over. Dit bedrag is lang niet toereikend voor de tweede fase van Dorplein.

In de eerste fase zijn in Dorplein 49 tuintjes afgegraven en enige wegen „ingepakt”, zodat de cadmiumvervuiling zich niet verder kan verspreiden. De kosten hiervan waren 21 miljoen. In de tweede fase zouden tachtig tuinen aan de beurt komen. Omgerekend naar de kosten van de eerste fase zou hiervoor 45 à 50 miljoen beschikbaar moeten zijn. De Stichting tot Behoud van Tuinen in Budel-Dorplein heeft deze week een bespreking gehad met de provincie. De provincie heeft de stichting meegedeeld dat de tweede fase van de bodemsanering in Dorplein niet automatisch op dezelfde wijze wordt voortgezet. Het ingenieursbureau Oranjewoud onderzoekt hoe de

tweede fase van de schoonmaakactie van de grond in Dorplein uitgevoerd moet worden. Hierbij wordt gedacht aan drie saneringsmethoden. De tuintjes zouden net als in de eerste fase afgegraven kunnen worden, maar nu niet tot 75 cm diep, maar tot 30 à 50 cm. Een andere methode is de elektro-reclamatie, waarbij de reiniging in de bodem gebeurt met behulp van elektriciteit. De derde methode is bio-leaching, waarbij zure bacteriën in de bodem de zware metalen aantasten.

Onderzoek

Omdat de wijze van sanering nu toch opnieuw onderzocht wordt, doet de Stichting tot Behoud van Tuinen het verzoek aan de inspecteur van de Volksgezondheid voor de Milieuhygiëne een nieuw bevolkingsonderzoek in te stellen. Het zou moeten gaan om een vergelijkend onderzoek, waarbij nu niet cadmium de hoofdrol speelt, maar lood, zink en arseen.

Woordvoerder A. van der Wal van de stichting wijst erop dat nooit is komen vast te staan dat de mensen in het cadmiumgebied minder gezond zijn dan elders. De stichting brengt de inspecteur van de Volksgezondheid de werking van metallothioneïne onder de aandacht, „omdat dit wellicht de aanwijzing kan zijn dat de zware metalen wel in de bodem kunnen zitten maar geen schadelijke werking op of in de mens hebben”.

Metallothioneïne is een eiwitstof, die latent aanwezig is in het menselijk lichaam. Deze stof heeft de eigenschap om het metaal zink, als eerste, aan zich te binden. Is het zink aan de eiwitstof gebonden, dan is die verbinding lichaamsvreemd geworden en wordt langs natuurlijke weg uitgescheiden. Volgens de spanningreeks der metalen waarbij een edeler metaal een onedeler metaal verdringt, wordt het zink door cadmium, lood en arseen verdrongen.